

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่และเยาวชนเกี่ยวกับการบริการทางการศึกษาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่และเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง บ้านกรุดา บ้านอุเบกษา และบ้านปรานี ดังนี้

1.1 เจ้าหน้าที่ หมายถึงเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการให้การศึกษาแก่เยาวชนในสถานพินิจฯ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการสอนวิชาสามัญ เจ้าหน้าที่บริหารงานอบรมและฝึกวิชาชีพ นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ เจ้าหน้าที่อบรมและฝึกวิชาชีพ และอนุศาสนาจารย์ จำนวนทั้งหมด 63 คน โดยจำแนกได้ดังนี้

เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการให้การศึกษา บ้านกรุดา จำนวน 43 คน

เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการให้การศึกษา บ้านอุเบกษา จำนวน 10 คน

เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการให้การศึกษา บ้านปรานี จำนวน 10 คน

1.2 เยาวชน หมายถึง เยาวชนที่ได้รับการศึกษาในสถานพินิจฯ บ้านกรุดา บ้านอุเบกษา และบ้านปรานี จำนวนทั้งหมด 1,000 คน โดยจำแนกได้ดังนี้

เขาวชนบ้านกรุณา . จำนวน 700 คน

เขาวชนบ้านอุเบกษา จำนวน 150 คน

เขาวชนบ้านปราณี จำนวน 150 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่และเขาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง บ้านกรุณา บ้านอุเบกษา และบ้านปราณี ดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการให้การศึกษาแก่เขาวชนในสถานพินิจ ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมดจำนวน 63 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเขาวชน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนประชากรทั้งหมด 1,000 คน โดยเทียบเคียงจากตารางการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของมอร์แกน (Morgan)¹ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 5 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของเขาวชนในสถานพินิจ

สถานพินิจ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
บ้านกรุณา	700	194
บ้านอุเบกษา	150	42
บ้านปราณี	150	42
รวม	1,000	278

¹ Daryle W. Morgan, "Determining Sample size for Research Activities" Educational and Psychological Measurement. Vol. 30 (North Carolina : Colledge Station, Durham, 1970), p. 608.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการทางการศึกษาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก กลาง สำหรับเจ้าหน้าที่ 1 ชุด และอีกชุดหนึ่งสำหรับเยาวชนโดยที่แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด มีความแตกต่างกันและเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ แบบ มาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิด ดังนี้

แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ ซึ่งถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ประสบ การณ์การทำงานในสถานพินิจ และหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาในสถานพินิจ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการ บริการทางการศึกษาทั้ง 4 ประเภท คือ การศึกษาวิชาสามัญ การฝึกวิชาชีพ การ พัฒนานิสัย และการพัฒนาสุขภาพพลานามัย โดยในแต่ละประเภทจะครอบคลุมเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ และแบบปลายเปิดสำหรับ ค่าคะแนนทั้ง 5 ระดับนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของคะแนนแต่ละอันดับไว้ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด หรือ ปฏิบัติมากที่สุด หรือ บรรลุผล มากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก หรือปฏิบัติมาก หรือบรรลุผลมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง หรือปฏิบัติปานกลาง หรือบรรลุผล ปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย หรือปฏิบัติน้อย หรือบรรลุผลน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด หรือไม่เห็นด้วย หรือปฏิบัติน้อยที่สุด หรือบรรลุผลน้อยที่สุด

แบบสอบถามสำหรับเขาวรณ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ตามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา ผู้ปกครองที่ให้ความอุปการะในปัจจุบัน อาชีพของผู้ปกครอง ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในสถานพินิจฯ และการบริการทางการศึกษาที่ได้รับจากสถานฝึกและอบรม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของเขาวรณเกี่ยวกับสภาพการบริการทางการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และความคาดหวังที่จะให้มีการปรับปรุงการบริการทางการศึกษา 4 ประเภท ในด้านเนื้อหาวิชาที่เรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อการสอน รวมถึงผู้สอนหรือเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการให้การศึกษา ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยในคำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ ซึ่งแยกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหนึ่งเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริการทางการศึกษาในปัจจุบัน และอีกส่วนหนึ่งเป็นความคาดหวังที่จะให้มีการปรับปรุงการบริการทางการศึกษาในสถานพินิจฯ โดยมาตราส่วนที่ใช้ ผู้วิจัยได้ กำหนดความหมายของคะแนนไว้ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด หรือคาดหวังให้มีการปรับปรุงมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก หรือคาดหวังให้มีการปรับปรุงมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง หรือคาดหวังให้มีการปรับปรุงปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย หรือคาดหวังให้มีการปรับปรุงน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด หรือไม่เห็นด้วยเลย หรือคาดหวังให้มีการปรับปรุงน้อยที่สุด หรือไม่ต้องการมีการปรับปรุงเลย

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เพิ่มเติมสำหรับเจ้าหน้าที่อีก 1 ชุด เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุในการบริการทางการศึกษาในสถานพินิจฯ พร้อมทั้งได้เสนอแนะในการแก้ปัญหานั้น ๆ อีกทั้งยังได้ทำการสังเกตการณ์ในการจัดบริการทางการศึกษาในสถานพินิจฯ ขณะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลอีกด้วย

2. การสร้างแบบสอบถาม ในการสร้างแบบสอบถาม ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาเด็กและเยาวชน: ความหมายและขอบเขตของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน การปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน การให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ หลักสูตรการศึกษาในสถานพินิจฯ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนต่าง ๆ ตลอดจนสอบถามจาก คุณอารักษ์ ทองธานี ซึ่งเป็นหัวหน้างานฝึกและอบรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ชุด สำหรับเจ้าหน้าที่ชุดหนึ่ง และอีกชุดหนึ่งสำหรับเยาวชน

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงส่วนวนภาษาที่ใช้ การสื่อความหมายให้ตรงกับความมุ่งหมายของการวิจัย

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาดังกล่าว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับเยาวชนในสถานพินิจฯ จำนวน 3 ท่าน คือ

(1) ศาสตราจารย์ดิล्ली หะวานนท์ อาจารย์พิเศษภาควิชาสารัตถศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(2) ศาสตราจารย์วารุณี บินทสันต์ ผู้พิพากษาสมทบแห่งศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

(3) คุณสมพร ถวิลหวัง ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง

ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของคำถาม โดยในการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหานั้น จะพิจารณาว่าคำถามทั้งหมดตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่เพียงไร และส่วนวนภาษาที่ใช้อยู่มีความเหมาะสมหรือไม่ แล้วนำข้อพิจารณาแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง แล้วจัดพิมพ์แบบสอบถามขึ้นใหม่

2.5 นำแบบสอบถามที่จัดพิมพ์ขึ้นใหม่ดังกล่าวไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบภาษา และความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการให้การศึกษาที่บ้านบุทธิกา จำนวน 10 คน และเยาวชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง บ้านกรุณา จำนวน 60 คน โดยเป็นเยาวชนที่เรียนกลุ่มวิชาสามัญ จำนวน 30 คน และเยาวชนที่เรียนกลุ่มวิชาชีพ จำนวน 30 คน ในการแจกแบบสอบถาม สำหรับเจ้าหน้าที่หลังจากที่ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและชี้แจงวิธีการตอบแบบสอบถามให้ฟังแล้ว ผู้วิจัยได้ให้เวลาแก่เจ้าหน้าที่ในการตอบแบบสอบถามเป็นเวลา 1 สัปดาห์ จึงไปรับคืน และให้ทำเครื่องหมายข้อที่สงสัยหรือไม่เข้าใจ เพื่อจะได้สอบถามผู้วิจัยในวันที่ไปรับคืนมานั้น ปรากฏว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามสงสัยข้อคำถามบางข้อ คือข้อคำถามในตอนที่ 1 ข้อที่ 4 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจว่า ถ้ามีประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา 5 ปีเต็ม จะทำเครื่องหมายในช่องใด ระหว่างข้อเลือกที่ 1 และ 2 ดังนั้นผู้วิจัยได้ชี้แจงข้อสงสัยดังกล่าว และได้นำมาแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามนั้นอีกครั้งหนึ่ง ส่วนเยาวชนผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและควบคุมการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อรับทราบข้อคำถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจ ในการทดลองใช้แบบสอบถามสำหรับเยาวชนนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการให้เยาวชนได้ตอบแบบสอบถามไปพร้อม ๆ กันทีละข้อ โดยผู้วิจัยจะอ่านข้อคำถามให้เยาวชนฟังข้อละ 2 ครั้ง ในการทดลองใช้นี้ได้แบ่งเยาวชนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการศึกษาวิชาสามัญกลุ่มหนึ่งและกลุ่มที่ได้รับการฝึกวิชาชีพอีกกลุ่มหนึ่ง ทั้งนี้เพราะเยาวชนทั้ง 2 กลุ่มนี้จะตอบแบบสอบถามในบางเรื่องของตอนที่ 2 ต่างกัน การที่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ลงมือทำพร้อม ๆ กันทีละข้อ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ตอบแบบสอบถามให้ตั้งใจทำแบบสอบถามนี้ให้มากที่สุด ดังที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำ และเนื่องจากแบบสอบถามนี้มีข้อคำถามค่อนข้างมาก และใช้เวลาประมาณ $1\frac{1}{2}$ - 2 ชั่วโมง ดังนั้นทำให้เยาวชนต่างคนต่างทำ อาจทำให้แบบสอบถามนี้ได้นัดไม่สมบูรณ์ ในการทดลองใช้แบบสอบถามสำหรับเยาวชนครั้งนี้ปรากฏว่ามีข้อสงสัยบางข้อ คือ ข้อคำถามในตอนที่ 1 ข้อที่ 10 และ 11 ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงให้ทราบและได้นำมาแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเจ้าหน้าที่และเยาวชนตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำคะแนนที่ได้หาค่าของความเที่ยง โดยวิธีหาค่าสัมประ

สัมประสิทธิ์แอลฟา¹ (Alpha - Coefficient) ช่วยเหตุผลที่ว่าค่าการหาค่าความเที่ยง
 ความแบบสัมประสิทธิ์แอลฟานี้เหมาะสมกับแบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประเมินค่า

สูตรของสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ที่ใช้ คือ²

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right)$$

เมื่อ α คือ ความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้

n คือ จำนวนข้อคำถาม

s_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด

การหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบในการนำไปทดลองใช้ (Try out)
 นั้น ได้ผลดังปรากฏในตารางแสดงค่าความเที่ยง ดังต่อไปนี้

¹สุภาพ วาดเขียน, เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์: ลักษณะที่ดี ชนิดและ
 วิชาคุณภาพ (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรประเสริฐ, 2523), หน้า 51.

²ประคอง กรรณสูต, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (กรุงเทพฯ
 : โรงพิมพ์และหน้าปกเจริญผล, 2525), หน้า 52-53.

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่
เกี่ยวกับการบริการทางการศึกษาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการทางการศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง (α)
การศึกษาวิชาสามัญ	.854
การฝึกวิชาชีพ	.890
การพัฒนานิสัย	.921
การพัฒนาสุขภาพพลานามัย	.839

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบถามความคิดเห็นของเยาวชน
เกี่ยวกับการบริการทางการศึกษาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการ ทางการศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง (α)	
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	ความคาดหวังที่จะให้ มีการปรับปรุง
การศึกษาวิชาสามัญ	.812	.862
การฝึกวิชาชีพ	.907	.874
การพัฒนานิสัย	.892	.927
การพัฒนาสุขภาพพลานามัย	.880	.901

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง เพื่อทำหนังสืออนุญาตถึงหัวหน้าสถานฝึกและอบรม บ้านกรุณา บ้านอุเบกขา และบ้านปรานี โดยผู้วิจัยได้นำหนังสืออนุญาตนี้ไปให้หัวหน้าสถานฝึกและอบรมทั้ง 3 บ้านด้วยตนเอง

ผู้วิจัยได้ใช้เวลาในการดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามระหว่างวันที่ 9-22 เมษายน 2529 ปรากฏว่า แบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด 341 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 337 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.83 ของจำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด โดยแยกเป็นแบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่จำนวน 63 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 59 ฉบับ ในจำนวนนี้เป็นแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จำนวน 4 ฉบับ คงเหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์และใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จำนวน 55 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.22 ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา สำหรับแบบสอบถามของเยาวชนที่แจกไปจำนวน 278 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ และทุกฉบับเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 8 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป และได้รับคืนโดยเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์
สำหรับใช้ในการวิจัย

สถานศึกษา	เจ้าหน้าที่			เยาวชน		
	ส่งไป	ได้รับคืน	ร้อยละ	ส่งไป	ได้รับคืน	ร้อยละ
บ้านกุฎา	43	38	88.37	197	197	100.00
บ้านอุเบกษา	10	8	80.00	42	42	100.00
บ้านปรานี	10	9	90.00	42	42	100.00
รวม	63	55	87.30	278	278	100.00

จากแบบสอบถามของเจ้าหน้าที่จำนวน 55 ฉบับที่สมบูรณ์และนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ปรากฏว่า มีเจ้าหน้าที่ที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 20 ฉบับ การศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 30 ฉบับ การศึกษานิสิตจำนวน 37 ฉบับ และการพัฒนาคุณภาพพลานามัยจำนวน 30 ฉบับ ส่วนแบบสอบถามของเยาวชนจำนวน 278 ฉบับนั้น มีจำนวนเยาวชนที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 136 ฉบับ การศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 168 ฉบับ การศึกษานิสิตจำนวน 278 ฉบับ และการพัฒนาคุณภาพพลานามัยจำนวน 278 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาคำนวณค่าต่าง ๆ ทางสถิติ โดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. ข้อมูลความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่และเยาวชนเกี่ยวกับการให้บริการทางการศึกษา และความคาดหวังที่จะให้มีการปรับปรุงการบริการทางการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d) เป็นรายชื่อแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา สำหรับการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best)¹ ดังนี้

สำหรับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการบริการทางการศึกษาในสถานพินิจฯ

4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด หรือ ปฏิบัติมากที่สุด หรือ บรรลุผลมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก หรือปฏิบัติมาก หรือบรรลุผลมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง หรือ ปฏิบัติปานกลาง หรือ บรรลุผลปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย หรือ ปฏิบัติน้อย หรือ บรรลุผลน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด หรือ ไม่เห็นด้วยเลย หรือ ปฏิบัติน้อยที่สุด หรือ บรรลุผลน้อยที่สุด

ส่วนความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับสภาพการบริการทางการศึกษาในปัจจุบัน และความคาดหวังที่จะให้มีการปรับปรุงการบริการทางการศึกษาในสถานพินิจฯ นั้น ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด หรือ คาดหวังให้มีการปรับปรุงมากที่สุด
-------------	---------	---

¹John W. Best, Research in Education (New Jersey : Englewood Cliffs Prentice-Hall, 1970), p. 175.

- 3.50 - 4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก หรือ คาดหวังให้มีการปรับปรุงมาก
- 2.50 - 3.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง หรือ คาดหวังให้มีการปรับปรุงปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย หรือ คาดหวังให้มีการปรับปรุงน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด หรือ ไม่เห็นด้วยเลย หรือ คาดหวังให้มีการปรับปรุงน้อยที่สุด หรือ ไม่ต้องการปรับปรุงเลย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร¹

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทนค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต

$\sum fX$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ใช้สูตร²

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left(\frac{\sum fX}{N}\right)^2}$$

เมื่อ S.D. แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fX^2$ แทนผลรวมกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

¹ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพมหานคร : ไทพวฒนาพานิช, 2525), หน้า 40.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 51.